

Avasta oma potentsiaal

PIIBLIKOO
EESTI KRISTLIK NELIPÜHI KIRIK

Hea sõber,

Ma olen veendunud, et Jumal on andnud igale inimesele oma unikaalse potentsiaali selleks, et elada tähendusrikast, mõjusat ja suurt elu. Kahjuks paljud inimesed elavad alla oma potentsiaali ja nad ei ole teadlikud oma võimekusest ja andidest. Kuid avastades oma Jumala antud potentsiaali ning selles elades võime omada kõige rahulduspakkuvat ja põnevamat elu.

See on absoluutselt fantastiline, et Jumal ei vaata meie peale selle alusel, kes me oleme täna, vaid selle alusel, mis meist võib saada. Tema näeb alati meis peituvat potentsiaali. Ta näeb tulevikku ja seda, millist elu võime elada, kui järgneme temale.

Meie Piiblikooli visioon on treenida inimesi elama Jumala antud potentsiaaliga Kristuse teenimisel Püha Vaimu väes igas eluvaldkonnas. Kui me rakendame oma potentsiaali Kristuse teenistusse, siis Jumal varustab meid elama ja teenima Püha Vaimu väes ja see on üks kõige põnevam viis oma elu elada. See annab meie elule väärtuse, sisu ja mõtte mitte ainult maa peal vaid ka igaviku perspektiivis.

Ma usun, et Piiblikooli lõpetajad saavad olema kogudustes nii juhid kui ka töötajad ning koguduste rajajad järgnevatel aastatel. Kuid palvetan samuti, et Jumal tõstaks üles inimesi, kes lähevad välja ning on mõjukad suunanäitajad ühiskonnas laiemalt.

Piiblikool võib inimeste jaoks tähendada erinevaid asju. Kuid ennekõike on see keskkond, milles Jumal

valmistab õpilasi ette, et elada Jumala antud potentsiaali ja kutsumusega. Oma parima oleme andnud, et loengud klassiruumis ja praktika koguduste rajamisel ja ehitamisel esitaks väljakutseid, mis põhjustab arengut ja küpsemaks saamist.

Julgustan sind võtma üks aasta ja pühendama see Jumalale. Tee üks otsus, mille suhtes sa kunagi ei pea hiljem kahetsema. Sest see, mida sa võid selle aja jooksul saada, kannab sind kogu ülejäänud elu.

Aasta tagasi kohtusin ühe eaka ettevõtjaga Norrast meie Toompea koguduse kohvikus, kes oli juhuslikult tulnud esimest korda külastama meie koguduse jumalateenistust. Temaga vesteldes rääkisin meie plaanist alustada Piiblikooliga, mille peale läksid tema silmad märjaks. Ta rääkis suure hardusega, mida Piiblikool oli temale eluks kaasa andnud. Ligi 50 aastat hiljem ütles see mees, et ta on see, kes ta on tänu Piiblikoolile.

Tere tulemast
Piiblikoolil!

Piiskop Ago

Mis kool see on?

Nägemus

Treenitud inimesed, kes elavad Jumala antud potentsiaaliga Kristuse teenimisel Püha Vaimu väes igas eluvaldkonnas.

Missioon

Me treenime õpilasi läbi õpetamise, praktilise teenimise ning juhendamise.

Eesmärgid

1. Treenime õpilasi ning saadame neid välja elama Jumala missiooniga;
2. Aitame kogudustel täita suurt misjonikäsku;
3. Muudame maailma läbi motiveeritud inimeste, kes jagavad häid uudiseid Jeesusest igal pool;
4. Väärtustame terviklikku elukäsitlust.

Väärtused

Turvaline ja väljakutsusv
Kristuse-sarnase karakteri arendamine
Ausus ja usalduslikkus

NÄGEMUS

Treenitud inimesed, kes elavad Jumala antud potentsiaaliga Kristuse teenimisel Püha Vaimu väes igas eluvaldkonnas.

Meie tegemistest

SOOMES

Jõuluaja saabudes läksime Piiblikooliga Soome. Mõne kilomeetri kaugusel Tampere, ilusate järvede ääres, võõrustasid meid lahked sõbrad Tampere Nelipühi kirikust. See oli suurepärane viis, et üle minna jõulupuhkusele.

19. detsembri varahommikul hüppasid õpilased, õpetajad ja Ago naine Maire meie unisesse mikrobussi, rooli taga Ago, teel Helsingisse mineva laeva peale. Viie tunni pärast jõudsimme Tampere, kus meile pakuti kohvi kõrvale erilisi soome söõrikuid.

Tampere juhatas meid meie ööbimispaika koguduse vanempastor Usko, kelle külalislahkus oli piiritu. Teispäeval näitasid noortepastorid Jarkko ja Joonas meile kogudusemaja, mille elegantne lagi ja tosinad kirikubändid meie tähelepanu köitsid. Hiljem kostitasid nad meid lähedalolevas kohvikus kohvi ja koogiga.

Lisaks koguduse ja Tampere linnaga tutvumisele sisaldas meie külaskäik ka sauna (ilmselgelt), viimaste jõuluringituste ostmine ning soome lagritsat (mida nautis ainult Rodney).

Veel olid meil loengud, kus õpilased andsid väga vajalikku tagasisidet Piiblikooli kohta, mis juba septembrist alates kestnud on. Me tegime süüa, söime koos ja nautisime üksteise seltskonda selles mugavas majakeses, kus me peatusime. Teispäeva õhtul oli meil jõulupidu, nautisime maitsvat sööki, õpetajad üllatasid spontaanset draamaga ning lõpus jagasime üksteisele kingitusi.

Selle reisi üheks kõige meeldejäävamaks hetkeks oli igaühe eluloo kuulamine ja jagamine, milleks kõik olid teinud ettevalmistusi, et üksteist paremini tundma õppida. See oli põnev, silmiavav ja samas habras moment, kus kõik oma põnevaid, aga ka raskeid eluetappe jagasid.

Kolmapäeval, 21. detsembril sõitsime tagasi Tallinnasse, olles valmis jõulupuhkuseks. Meil oli suurepärane aeg Soomes ning oleme väga tänulikud oma soome sõpradele.

Simon Graf

Ühe õpilase lugu

Leili Kattai (54) on üks ääretult tore naisterahvas Võrust. Tema väsimatu nalja viskamine ja kohati läbimõtlemata küsimused loovad klassiruumi lõbusa meeleolu. Kuulates tema lugusid võiks arvata, et ta on mõne põneva seiklusraamatu tegelane, kelle sees peitub aga väga hoolitsev süda. Järgnev lugu räägib sellest, kuidas Leili meedia kaudu nii Päästearmee kui ka Piiblikoolini jõudis.

2011. aastal, olles 49-aastane, osalesin kümne päevasel Kaitseliidu metsamatkal. Vahepeal oli naabrite juures toimunud mõrv. Tagasi koju jõudes ei tulnud mul üleväsimusest ja naabrite juures juhutunu pärast und. Mõtlesin siis, et panen Elmari mängima nagu tavaliselt. Kui mul raske on, siis kasutan muusikat tuju tõstmiseks. Panin raadio tööle, aga too kahises nii mis õudne. Leidin mingi tundmatu raadiojaama ja panin end voodisse pikali.

Raadiost tuli nii ilusat muusikat, kuid ma ei teadnud, et see on Pereraadio. Mulle meeldis tohutult üks soome keeles lauldud laul „Mu Jeesus, mu Päästja“, millest sai minu lemmiklaul. Tol õhtul tuli ka palvesoovide saade. Mõtlesin, et mis asja, on ikka põnev koht. Millega inimesed küll tegelevad? Enam ei saanud ma aga raadiojaama vahetada, sest tahtsin jälle oma lemmiklaulu kuulda.

Nii ka edaspidi töölt koju tulles panin ikka ja jälle raadio käima, et laulu kuulda ja aeg-ajalt ikka trehvas ka. See kestis nii umbes pool aastat.

Lõpuks kuulsin Päästearmeest, Inge Ojalast ja tugiisiku koolitustest, mis mind huvitas. Koos sõbrannaga otsisime Päästearmee üles. Vastu tuli nii hea supi lõhn. Sõbranna läks koeraga koju, aga mina jäin. Söin supi ära ja kuulsin, et nad saavad õhtul kella kuuest jälle kokku. Läksin ka kohale. Nii ma siis hakkasingi käima. See on olnud põnev!

Piiblikooli tulek on aga olnud mingi imenipp. Ma vist pidin ta millegipärast leidma. Suvi enne Piiblikooli oli mul tööde uputus. Samal ajal töötasin viies erinevas kohas korraga. Söin tee peal, mingit vahepausi ei olnud ning oli palju planeerimist. Kujutasin ette, et järgmine töö on lõõgastus eelmisest. Ühest kohast teise sõitsin jalgrattaga. Palusin igal hommikul, et jalgratas katki ei läheks, sest muidu poleks lihtsalt jõudnud.

Ma ei tea, kuidas ma veel ühel õhtul arvutisse jõudsin, aga leidsin sealt Piiblikooli. Täitsin avalduse ja mõtlesin: „Saagu, mis saab.“ Peale saatmist aga unustasin selle asja täitsa ära. Kaks nädalat enne septembrikuud helistas Ago ja ütles, et olen Piiblikooli õpilane.

Piiblikooli tulekuks said mul tööd kuidagi imekombel otsa. 5.septembriks pidin Tallinnasse kooli tulema ja eelmise päeva õhtul kell üheksa olin veel Võrus oma viimast tööotsa lõpetamas. Mõtlesin, et kuidas ma küll hommikul vara bussi peale jõuan, aga näed sa, jõudsin. Elu on mul nagu ameerika mäed, et ei teagi, mis edasi juhtuma hakkab.

Leili Kattai

Sa saad aidata!

Sinu annetus muudab elusid!

SA EKNK ÕPPEKESKUS,
Reg nr: 90013495
Konto **EE092200221064817908**
SWEDBANK,
SWIFT kood/BIC: HABAEE2X